

ŽIVOTOPIS

„obyčejný“ příběh člověka a pamětníka p. Františka Fiedlera

DĚTSTVÍ

František Fiedler se narodil v roce **1926** v malé vesnici Klucké Chvalovice, která se nachází asi 10 km od města Čáslav. Jeho otec byl listonoš a maminka se starala o domácnost, malého Františka a jeho bratra. Měli malé hospodářství. Jeho dětství bylo šťastné a nejráději si hrával s ostatními dětmi z vesnice. Maminka oba syny vedla ke katolickému vyznání. Žádné organizované kroužky v té době neměli. Navštěvoval školu ve Zbýšově. Později nastoupil do měšťanské školy v Golčově Jeníkově. I do vesnice přišla v roce **1938** válka a všeobecná mobilizace. Z vesnice odešli muži, a hlavně se začali ztrácet lidé židovského vyznání. Tehdy bylo panu Fiedlerovi **13** let.

ŽIVOT V REŽIMU

Jako starší viděl, jak například trénovala německá armáda na náměstí v Golčově Jeníkově pochody. Na konci války bylo panu Fiedlerovi **19** let a hodně špatných vzpomínek už odvál čas. V roce **1945** pomáhali všichni ruské armádě jako osvoboditelům, mávali prapory a vítali je. Rusům se poskytovalo ubytování a strava. Dokonce v Kluckých Chvalovicích jeden pluk Rudé armády přespával několik dní. Byl květen **1945**. Po válce nastoupil na vojnu do Prahy – Ruzyně k radistům. Zde strávil necelé dva roky. Zbytek vojny dosloužil v Domažlicích. Na vojně rádi poslouchali americkou rozhlasovou stanici. V té době po válce musel mít každý práci (bylo to povinné). Takže mu byla přidělena práce v Kovolisu v Třemošnici, kde pracoval asi 1,5 roku. Později začal pracovat v Golčově Jeníkově v dřevozpracujícím závodě, kde se seznámil se svojí budoucí manželkou. Náhodně se potkali na některé z tanečních zábav v okolí. Vzali se a měli syna Vladislava. Poté začal pracovat ve firmě, kde s partou námezdnicích dělníků vykládal a nakládal vagóny. Následně ho povýšili na skladníka a tuto práci vykonával až do důchodu, do kterého odešel těsně po sametové revoluci. Manželka a bratr v té době již nežili.

DODATKY

Během uplynulých let poznal mnoho známých a získal řadu přátel. Po práci ve volném čase dostavoval rodinný dům. Choval slepice a králíky pro přilepšení do domácnosti. Ve volném čase se věnoval myslivosti. Lesy byly plné koroptví, bažantů i zajíců. „Vysokou“ nerad střílel, bylo mu jí líto. Jeho vášní byla auta. První auto, které si koupil, bylo „emběčko“ v roce **1968** a stálo ho asi 65 tisíc korun (v té době byl plat okolo 6 korun na hodinu.). Nyní v důchodu čte literaturu faktu. Do dneška je fanouškem fotbalu, konkrétně týmu Sparta Praha. Poslouchá převážně dechovou hudbu, ale měl rád i písně Karla Gotta. Má rád i vážnou hudbu. V současnosti má problémy se zdravím, a tak už moc nevychází ven.

SHRNUTÍ

Pan František byl vychován ke skromnosti. Bral život tak, jak přišel a nikdy ho nelákalo podívat se za hranice. Historické události bral jako něco nevyhnutelného a ani slůvkem si nepostěžoval na žádnou z těžkých dob, které musel prožívat. Politiku nikdy neřešil. Jeho celoživotní snahou bylo uživit rodinu a mít vlastní střechu nad hlavou. Byl spokojený s tím, jak žil. To se dnes již málo vidí.

A jak sám říká: „Život utekl příliš rychle, a tak si dobře rozmyslete, co chcete od života získat“.